

BIBLIOTECA

St^A

A

S^E

h

P^O

5

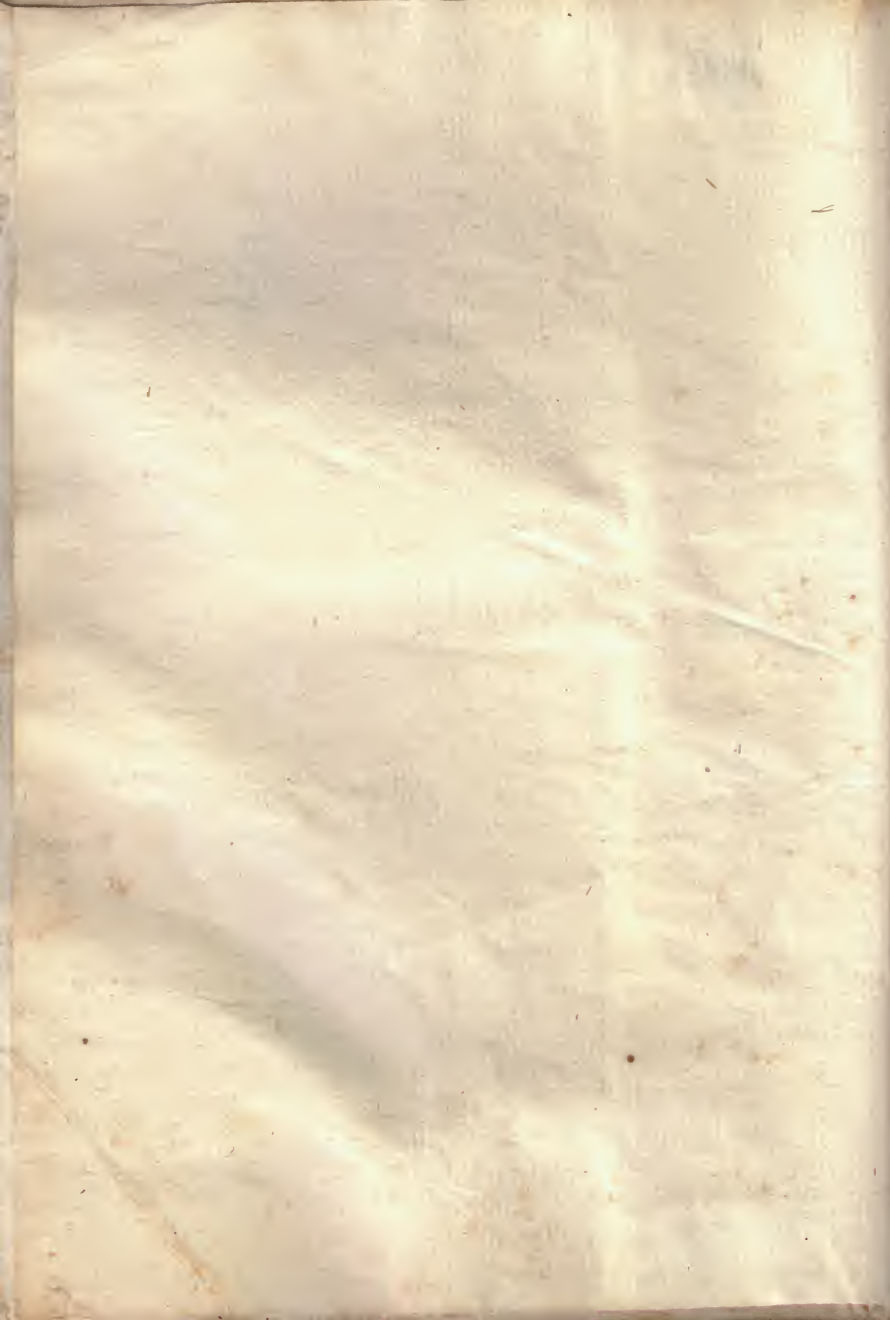
N^O

38

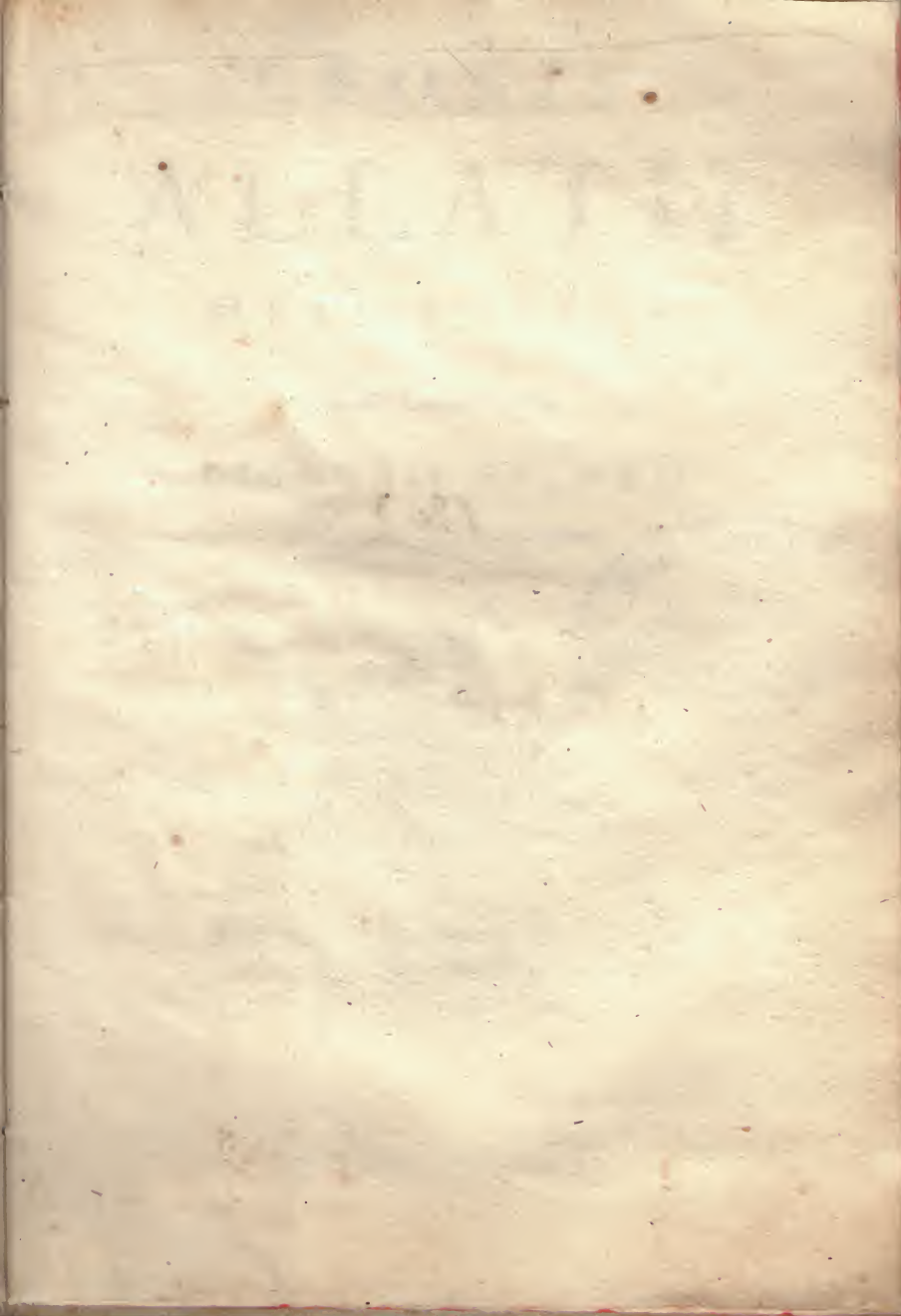
LAZZERINIANA

29/6

18c 5

LEONIS ALLATII

MELISSOLYRA

De Laudibus

DIONYSII PETAVII

Societatis Iesu Presbyteri.

ROMÆ, MDC LIII.

1801

ALPHABET

IN THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

Eminentissimo Principi

3

FRANCISCO
BARBERINO

S. R. E. C A R D.

VICECANCELLARIO.

Leo Allatius F.

Ddecebat, Eminent.^{me} Princeps, vt qui viuens in terris, cœlestem vitam egerat, & immortalitatē digna scriptis mandauerat, in morte ad Cœlum relatus inter sidera, collocaretur in signo, cuius ille auspicijs & vitam direxerat, & scripta concinnauerat. Factum est. Petauis tuus, cuius viri & beneficijs & æquanimitate ad scribendum industriam promoueras, iam mortuus ab ijs, quibus oculorum vigor integer

A 3

est,

4
est, Lyra facta, inter Apis tuæ vlnas
conspicitur, stellis conspicuus. Quare
neq; in hoc, vti nec in rebus alijs, Bar-
berina gēte superstitē, antiquis ætati-
bus minores sumus. Viderunt illæ, cū
florerent artes, & bonæ literæ, Be-
renices Comam, iuste ab illa Dijs re-
positam, in Cœlo sitam: nunc intue-
mur Apem, Barberinum fastigium,
& inter illius vlnas Lyram Petauium.
Hoc extra humanam aleam est, & ta-
men Tuorum est, e terris ereptos
homines inter sidera immortalita-
te donare. Deus det tibi diu vitam, vt
quemadmodum Terram tua bene-
ficientia rebus nouis, ijsq; insignibus
accumulas, ita & Cœlum semper no-
uis stellis adaugeas.

5

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΛΑΤΙΟΥ ΜΕΛΙΣΣΟΛΤΡΑ.

Νυῷ ἀνρέων ἔληξε Δυσαιῆς κλόνου,
 Νέφη δὲ ὑπεξήλυζεν, ἔνθεν αὖ πάλιν
 Λαοκῆ γαλκὴν ἤνεμευ γελᾷ πόλιν.
 Οὐμιν ἱεράτῃ φθόγγος, εἰ θεοὶ κτύπου,
 Σιγῇ δὲ ἐπίχθι πάντα, ἔτε μιν φλέγη
 Πρέσβυσιν ἄστρον μινιάδου νυκτεμπύρε,
 Πυρσοῖσιν ἀρρένεασιν ἐμμεμιγμένον.
 Μέσση περὶ νύκτες, ἐν δ' ὁρεῖ κτύφῃ
 Ρίπτῃσι μῦρμαίρεσιν ἄσρ', ἀπ' αὐτόφιν
 Ἐς γλῶ φάως ἰέντα, οἶον ἥλιον
 Βροτοῖς ἐπασράπτουσιν, οὗ τ' αὖ περὶ πόρον
 Μέσση δῆκων ἡματι, περὶ φλόγας
 Θερμὰς ἰάλλει, ὥς τε καὶ ῥέα νηπίοις
 Ἐνωπαδὶς παίδεσσι τρέων φάη
 Λαμπρὸν φαίνει, καὶ πμεθεῖ τ' Ὀμῖρες.

Τὶ δ' ἐμετ' ἀσπείφαντες εἰς πόλε πτόχας
 Χ' ἡμεῖς φρόνημα, βλέμμα τ' ὀξυχρόσμοι
 Τὰ καὶ διὰ πάντα δ' εἶναι κινὸς δῆκω;
 Αὐτὸς γὰρ, ὡς ἔοικεν, εἰσορᾷ ξένον
 Ἐν ἐρανὶ κάλλισον, ὦν ἴδον ποτὲ,
 Οἶαμα νῦν ἐνελθὲν, ἐκ ᾧ ἢ περὶ.

Καὶ δὴ νόησον, εἰς Λαφῶς ἔσο λόγους.

Μήκισον ἱσάθρησον ἐρπετὸν, ὅπερ
 Σπείραις ἀμύτρεις ἄζον' ἐκυκλοῖ πόλυν,
 Νέον χάρητι πρὸς τὸν Ἀλκείδην πόδα,
 Μέσσον εἶχεν Κηφῆθ' εἰσορᾷ βαρὺ.
 Οὐρῇ ἢ μέσον Ἀρκῆτον ἀμφίβλητρον ὥς
 Τόιχων ἐέρχῃ, τῆς ἢ μάσσονθ' ἀπτεῖ.
 Δράκων δ' ὅδ' ἔστιν, ὅδ' αὖ βάσιν πηξῆς ποδὸς
 Δράκοντ' εἰς μέσσωπον, εἰς ῥύγχος γόνυ
 Νωθεῖς οὐκιάσας, δέξιτ' ῥόπαλον κρατῆρ',
 Λαῖν' ἀντὶθ' ἑρμα, τόνγ' αὐτὸς κτάνεν,
 Ἡρακλέω φήμιζαν ἰδμονες βροτοί.
 Τῷ δ' ἀντὶθ' ὡπτεροῖσιν ἐξηπλωμένοισι
 Ἔσκηκεν ὄρεσι πρὸς Γαλαξίαν ἔχων,
 Πτερὰ δῖων Δράκοντ' εἰς ἢ Πηγᾶσιν
 Οὔπας πτέρυγ' εἰλὴ εἰσάγων ἀειστεράν,
 Οὔδ' ἐπὶ Κύκνῳ μήκοθεν τείνων δέειν.

Καὶ ταῦτα μύθοι ἐδιδλάχθη ποτὶ,
 Ἀλλ' ὥς τὸ πρὶν μεμένηκε μορφαῖς ἐμπέδοις.
 Οἷς δ' ἡστέρειται μέσθ' Αἰγυπὸς λάβεος
 Ἀντοπὸς Ἡρακλῆϊ, ἔπτερον γόνυ
 Ψαύῃ, πτερὸν τε τανύει' ἀμφὶ μαχαλαῖς
 Κύκνε, ἐρείδῃ δ' αἶψα πρὸς Γαλαξίαν
 Οὔρυχας ποδὸς, πρὸς ἄλλο μετεσάθη δέμας,
 Οὐδ' οἷον ἔχει πρῶτον εἶδ' ἐκφέρει.
 Χάϊν' ἢ κυρτὰ, ἔπτερον ποικίλιν,
 Πειρήκῃα τε ἀμφ' ἀρχῇ δέξιν ἄπτερον,
 Ποδῶν τε γναμπτὸν, ἴχν' ἀρχαῖς ἑόποις
 Παῖτ' εἰσαμείψας, εἶδ' ἐμμελίστρων

Στολλὴν τε λαμπρὰν ἔασιν, ἥδ' αἰδέμενον.

Ἰδ' ὡς σμικρὴν κέῃτα, καὶ ἐξωπίοις
 Ὅσοις δοκούσιν, ἐδ' ὅλως ἀνχλὴ πέλει.
 Ὡμοῖς ᾗ κόρη πῆγνυ', πεφραδμένη
 Ὅπλοισι ἀραιοῖς, ὡς θέμις, (ἀκοῖς δίκλῃς,
 Ἀΐης, κακῶν δ', οὐκ ἔβει), ἀλκτελείοις.
 Πήλοισι ἔπειτα λεπτοῖς σῶμι' ἐφιδύον.
 Βόμβυξ ἄτε νεκίδαλλοῦ ἐκλεπτύει),
 Μᾶλλον δ' ἔς ἐξάν, ἐνθα κέντρον ἐκτρέφει.
 Τοῖς μηχανῶσι μόχθον ἄσπορον κακόν.
 Κόλπισι δ' ἐν μίαισι τιν Εἰμαῖν Λύρη
 Ὀρεθὴ σέβει, σῆτος ἰζάνει, δέκα
 Χορδαῖσιν ἐντυύστα δαίδαλον μέλθω.

Τέττε ἀφ' αἰδὲς καλλοῦ ἀκλεέστερον;
 Μάτλω παλαιῶν ἱστειῖς φρυάγματα.
 Μάτλω νέων αὐχημα, τὰτ' ὁ πλὺς λεῶς
 Ἀγνωμόνως τέθηπε, τὰ φέρτατα ποροδοῖς,
 Νοῦν δ' αἰ πορβάλλει, θαυμάτων ἐπάξια,
 Καὶ ὧν οὐπω ἐσθήκεας ἐκπεπέτερεα.

Ἡρώς τις, ἥρωες ἐκ Θεῶν βλαστῶν γένεας;
 Ἀεῖσθαι ἔπειτα ἄλλοι, ἀνδρόποισι φανείς,
 Αὐχῶν τε πάτραν ἄξιον Λετηΐαν
 ΠΕΤΑΟΥΤΙΩΝ ἐπώνυμοι, κεκλημηδύοι
 ΔΙΟΝΥΣΣΟΣ, ὅδ' ἀπ' αἰῶνι ἐτ' ἐὼν νήπιος,
 Χρόνῳ τε μείων, ἀνδρικὸν φέρβων νόον,
 Γλῶσσαν τε κρέασω, χαῖρε φράσας ἀφθόνοισι
 Κτήμασιν, ἀφνειαῖς τε ποροκερυσσας τύχῃς,
 Καὶ πανθ', αἰ θαυμάζουσι φῶτες ἀφρόνως,
 Κλαυδὸς, φρένας τε καὶ ῥέθη δεδμηκεδύοι,

Θεῶν περὶ σφ' ἐνόηκ' ἔλκεσθαι λόγον,
 Βελαῖς ἀλαθείαισι, μήποθ', ἔως βίον
 Τείνῃ, πρὸς ἄλλον ἐξαφιστάναι σκοπὸν,
 Μένειν δ' ἐν ᾧ περσείλετ' αἰὲν ἔμπεδον.
 Ζῶγλαν ἢ δέλιον ἐντεθηκώς ἀυχέει,
 Μόωω Θεῶν θήσθε πρὸς δεαυότη.
 Τῶ καὶ ῥάκη ἐξασατο λυπώα, καὶ βοραῖς
 Οὐχ ἥτις ἀκρίσει, ἀλλὰ μὴ θανέειν,
 Ἀ' παῖς ἐπαφελήμα τοῖόν τι λῶ.
 Χαμῶ ἢ κῆτο, θλίβε καὶ δεσμοῖς μέλη,
 Πληγαῖς τε θῆν' ἀκρίσει, τῶωωωω
 Ἀ' παν ὑποδρόν, ὧν περ ἤσῃ, ἀμφαδόν.

Καὶ Ταῦτα μὲν τέτρωχεν αὐτὸς, δὴ δέμας
 Πολυφθόροις Τείρων τε, καὶ κήχων βίαις.
 Ὡς γῆρτο δ' ἄλλοις ἐνυμφορῶ, δ' ἡρσός τε κυρῶν
 Ἐργῶ, λόγῳ, βελῇ, τίς αὖ ἀνδρασι σαφῶς;
 Τάδ' ἐστὶν ἄλλης ἐνυμφωφῆς, ἄλλων λόγων.
 Ἐμὸν ἢ καρῶς ἀδρανές, σμικρὸς νόσθ,
 Οὐδ' ἴσον ἄρα φορέον γ' ὥμοις ἀένω.
 Τῶ καὶ ἐπ' ἄλλω ἐδὸν ἔχον, ξεπτόν,
 Ἐνθ' αὖτις ὀρθῶν ἀκλειστέρας χεῖροι.

Αἰὼν ἀλωφῆτοισιν ἱππύων δρόμοις,
 Ἀ' ψῖσ' ἔλιξι θεῶν ἐκκυκλέμενθ,
 Παρήλθε μακρὸς, καὶ κρείθμητθ θέων
 Ἐκρυψε πάντα, καὶ βαθεῖ σέγων σκότῳ
 Ἐκ χερσὶ ὄσσει ἐκβαλὼν. ἐδ' αὖ λόγθ
 Ἐργῶν ἔτ' ἔσκει, ἐδὲ κρείων σαφῆς.
 Ἀ' νῶ κῆτο σύμφυρτθ αἰθερόπων βίθ
 Σίχεται, θεῶν πολλὰν ἐξωλέετον.

Οἱ δ' αὖ μετῆλθας σῆσεν ὥρεων δρόμους,
 Καίρις τ' ἰσώσας ἀπλανέαςι πυκίοις,
 Ὄρον τε θείας ἀφάδσον ἰδμοσιν τέχαις,
 Εἴθηκε δῆλα τάγ' ἰὺ κεκρυμμένα φροῦ.
 Καὶ νῦν ὁρῶσιν ἐδὲν ἥσασον ὄμμασιν
 Βροτοὶ αἰῶν' ἔοντες, ἦδ' ἐκαστάτω
 Πολλὸν βιῶντες ἥεπερ οἱ ἐγγὺς μάλα
 Κεῖν' εἰσάδρησαν, καμπόλησαν τεξάκις,
 Καὶ ξίς. Θροῦσιν ἐν ὄρεσ' οἰνηρῆς Χίης,
 Πέρδικας ἔμμεν, ἔθνη αἰετώτων,
 Παντᾶ δρασάτου τε, καὶ ἔξορχέμενον,
 Ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις αἰγισιν σοβοῦν πόδα.
 Οὐδ' ἐστὶ πως βέβαιον διαγρῶν αἴηρ
 Ἰ'χθυόφυλάξαι δῆλον, οἷον νιν σεοβῆ
 Δίνας ἀπαύσοις ἔκκοιτο πόδας πόδοι.
 Εἴπερ δ' ἐδωδαῖς καὶ βροτῶν ἄλλας φρέσας
 Φωναῖς ὑπέκλειν διαποτῆρ' ἀρέφρον μάθη,
 Κύνων τις ὅστι σωμακόλεσθαι, αἰετῆ
 Πόλη τε, καὶ χορᾶ τε συμπαρὸν ἔτης.
 Οὕτω χρόνε φρεσὶ ἄρπεν ἀσατέμενα
 Ἀγνώστα πᾶσιν ἔργ'· ἐπεὶ δ' αὖ σοφαῖς
 ΠΕΤΑΟΥΤΙΟΥ τέχαισι μελίχθη, τότε
 Εἴπλυν βροτῶσιν ὁμῶν τε καὶ βατᾶ.
 Τόλμημα δὴνόν, ἀλλὰ τὰδ' αἰαχετὶν.
 Ὡς περ γ' αἰλαισιν ἐξάγων πλανωμένης
 Κακῆς καλᾶ δὲ ἐς εἶβον ἀπλανῆ βάλεν.
 Καὶ ταῦτα μέγιστοι πρὸς διόρυττον χεῖρας,
 Οἷς καὶ χεῖρων ἔθηκεν αἰαδεχας, χεῖρ
 Χεῖροισι ἰσώσας, καὶ αἰαμετῆλθας ὅπαν.

Σι γὰρ δὲ τ' ἄλλα τοῖσι πέφρακε σῆμα
 Ἀνδρῶν ἀπίστον, καὶ κακemyάτων ὅλως,
 Οἱ ψεύδουσιν τέξαντες αἰμύλῃσι λόγον
 Ψυχῇ, ὅλεθρον ἤσασον νηπίοις βροτοῖς.
 Ἐρῶ δ' ἐκείνο θαῦμα θαυμάσιον αἶψα.
 Οἱ καὶ σέβας δίδωσι καὶ δόξῃσι ὁμῶς.
 Τὸ καὶ πόντοις ἀγγλισεν ἐμπεράκτις μόρις,
 Καὶ πέρμα θῆκε, παῖμα τελευτήσας μέγα.
 Ἐκ γὰρ μεγίστων ἔσφατων Διδοσκάλων,
 Οἱ πυνόμετός γ' ἐμπλεῖω ζωαρκίῳ
 Σοφῆς κέρεσσαν νῆμα παλυσίδμοντο
 Ἐαῖς βροτοῖς δέλτοισι, δρέψας αἴθρα,
 Τεύξεν λεχάϊω πάντοφον ἀκαρπῶν φυτῷ.
 Οἷον πῶν τις χαλδὸν ὑπερένθη κίαρ,
 Θιπταῖς τε φρεσὶ περὶ σέβας ἀκηχεῖτο
 Ἰσοδρομήσας, θεῖον ἵσταθρεῖ, ἅ τε
 Καινῶ περσιζάνοντα Πνεῦμα, ἔτ' ἴονον
 Ἐφικτὸν ὡς ἔνεστιν, ἀνιθεῖται φύσι,
 Καὶ τ' ἄλλα πάντα πίστει, μυθήσας,
 Χειρὸς τάπερ φύτλῃ, καὶ χαρίσασθαι
 Φῶς' ἀφραέσιν ἐμμελῆσι σωτήρα.
 Εἰδὲ αὖ τις εἴπει βίβλον ἀρραγὲς βάθρον,
 Καὶ καλλίνικον ὄπλον αἰτιβίῃσι βαρὺ,
 Τ' ἀληθεῖς εἶπον, ἐκ αὖ' ἐξαμεινάνη.
 Κεῖν γὰρ ἀαδύντες αἰρέσεων φίλοι
 Πανοπλίῃσι ρίπτουσι, καὶ πεφυζότες
 Πελοπιδῆς ὡς, φανέντο ἰσηκτο ποδῶν,
 Οἴκοι δὲ ἰωπίζουσιν ὑποξοφῶσι ποσὶν.
 Τί δὴ ὅλοιον; ἐνδέως πεπνυμένος

Μαθηπῶσι μὲν ἔσαν ὁπόμενον σέβειν
Θεσμοῖς θ' ὑπέκειν παῖσιν· ναιμὲν ἣ καὶ
Ἑσλῶα ἱρέων ἀντικηδεύαν Θεῷ.

Πόντος δὲ μόχθοις συγκαταζύγους, μέλη
Ἀ' ὑπνῶ, ἐδ' ἀναπαυσάμενοι τετυμυμένα
Κάλλισον ἔργον αὐτὸς ἔξεργάζετο,
Ἐπ' ἔρμας ἀκτὴν ἔρμάτων πιδεῖς καλῶν.
Καὶ γὰρ Μελερδ' εὖ ποικίλος ἑφοῖς νόμους
Αὐλὰ τε, Ἐ φόρμιγιν, πλήκτρον χρυσέον,
Ἄλλοισι τ' ὀρθωθέντας ὀργάνοις, πλέως
Ὀμφῆς μέδοντο ἐνθάδε, εἰς Δαυὶδ ἡμέτε
Τάχων, ὅδ' αὐτὸς ὥπ' ἐς ἄλλῳ ἀμύζας,
Περαπορπάτους ἔδιδεν ἐν δεσμοῖς μέτρων
Ἠερῶν, ὅπα ἠπύην Ἑλλῶίδα,
Οἴαντες ἐκ ἤχησεν Ἀτθίδος δ' ἄλαλτο,
Οὐδ' ἄλλοι ὅχλοιο ἀπφρῶν δ' ἰγλώσων βροτῶν.
Σίγησον Ὀρφῶν· τεῦ μάτῳ ὠδῶς πέτραις
Αἰθαῖς ἀεράχραις, ἔργον, Ἀμφίων, Γλύβη
Τεῖν πορεύομαι, ἀγκρεμασθεῖς ἐστῆς.
Κλυτῆς Ὀμφῆς δ' ἄκλῆα πάσης Ἑλλάδος;
Σὺ δούτερη τε μῆσ' Ἀλικαρνασσοῦ γέροντος
Ἀνδόνες τ' ἄλλαί τε σωδικοί λόγους
Μέσσης, Ἀχαιῶν οἷς ἐφείργαται σῶμα,
Ἐπ' ἅν ΠΕΤΑΟΥΤΙΟΙΟ ῥυθμοὶ πορὸς χέρας
Φωτῶν ἐσθλόν, φρεσὶ καὶ δεινὸν πέλεις,
Ἀ' ὅς ὑμεῖς ἐκονοῦντες ἀδρῶς πυκτοῖς
Ἀ' κενεῖα γηρύσαδε· Ἐ γὰρ ἠλίας
Δάμφαντο ἄσπρα τὰ λοιπὰ συγκαλύπτει.
Ὅδ' ὅστις ὅστις χρησιμώτατο γερῶς

Ἐ'ργοισι καὶ λόγοισι τ' ὅσοις ἐν χρόνοις
 Γένῃ βροτείῳ, νυῖ μεταλλάξας γάσιν,
 Λιπὼν τε γαῖαν, αἰθεροδρόμῳ ξέχων,
 Εἰς παμφαῆς κάρηνον ἔραν' ὀφθάνῃ,
 Ὅν καρδίῃ μέλισσε, κοιρανῶ σιγῶν,
 Δόξῃ τε κείνῃ δεξιέμεν' ὁ θαμὰ,
 Βίον περσάξῃ ἔμμελ' ὅσοις χρόνοις.
 Καὶ ταῦτα μὲν ἔῳ κατ' ἔρον ἔξαργασμένα.

Ἐπεὶ δὲ τοῖς δ' ἐν ἄθλοισιν ἐκ ὀλίγῃ μέρει
 Ἄλλοις ἔτ' ὅσιν, οἳ τ' εἰκονοῦντα δὴ,
 Σπέρδοντά τ' ἠνάγκασαν αἰσίως ἐλαῖν,
 Μελέτασι φρύγανα ὑποπδέντες, ὡς λόγῳ,
 Ἰ' καὶ με χερσὶ καὶ τὰ δ' ἐνὶ ἔργῳ νομισχῶς.
 Πόλις πῆς, ἢ τέταμνον, ἢ πολυαπερὲς
 Σχεδὸν τε ἔμμήκισον ἔξωκισμῶν
 Γένῳ, κληιδόνων τε κ' ἄλλων ἐργμάτων
 Πέλῃ γλυέθλης ΒΑΡΒΕΡΙΝΗΣ ἀνῆκον;
 Ἡ'ν πῆς πόλεως ἔρεισμα, καὶ ὄμμα ξένοις
 Φαεινὸν ἀυδήσεν, ἐκ αὖ ἐκπέσῃ
 Σφαλαῖς ἀληθεῖς. Ἐ γὰρ ἀπεροσηγέρις
 Φρένεσι θέλξει πάντας, ἠδὲ νυῖ ἔρον
 Θέλγῃ τε καὶ περσώσασθ' ὡτωχοῖς, φίλοις,
 Ἄσους, ἐπακτοῖς, ἰσοεῖς, λυπεμῶν,
 Οἷς ἐκ ἔνεσιν ἰχθὺς, αὐτὴ περσφόρος
 Διδῶι, θαλάσσης ἐκχέουσα χημάτων,
 Μαλλον ἢ πορσώουσα τοῖς πεπνυμένους,
 Ὅπως λαβόντες ἀνποδῶν, ἠδ' ἔδον,
 Ὅν ἐνδον ἴχουσ' ὄλβον, ἀφ' ὁδῶν χερσὶ
 Ἄλλοις παρεχοῖεν, ἐδ' ἀποκρύπτειν σκόπε

Κούθμῳσ', ἐπ' ἐσθλοῖς ἀλλοθίοις ζηλήμονες.

Οὕτως μὲν ὠρῶσαντο μοχθηροὺς ἔσθλους,

Πρῶτως διαλλάξαντες, ἐκ δ' ἀμνησίων

Εἰς ἄχρη ξέφαντες ἀνδρόπων φύσιν,

Δίδαξαν ἀγάλλεσθ' ὀργαῖς μεσῶν κέαρ,

Ὡς τ' ἐκ ἔχον μάθουσιν, ἰδρίλω πόρον.

Καὶ πρὶν μὲν ὄντ' ἐκ αἰνέτ' ἐπ' ἐνασίμοις.

Μήδεσσι καὶ μύθοισιν, δειργέας' ἄτε

Λώπασι ἀμφιβαλόντες, ἔρξαν αἰνετά.

Τὰ δ' ὄντα πρὸς αἰνέτ' ἀκλεεστέροις

Πέπλοισι κοσμήσαντες αἰνετώτερά

Θήκαντ', ὄντα συμφορώτατον βροτοῖς.

Εἰ δ' αἰπὺς δόλος, ΟΥΡΒΑΝΟΥ Τ' ἐσθλῶματι

Πρὸς τοῖς δ' ἐσίππειν Γλώσσαν ὀρμήσθ', ὅπως αὖ

Μετῶν θαλάσσης, ὕδαϊο ὀξείποι σαφῶς

Σταθόνων ἀριθμὸν, ἢ ψαμάδε εἰλεμύε

Πόντι παρ' αἰκτῆς, ἀνδροδρόμων πτερά,

Δένδρον τε φύλλ' ἀπείρα, καὶντο ἡπύσθ',

Ὅσ' ἀγαθὰ ἔοργεν ΟΥΡΒΑΝΟΣ γ' οἰκεμύλῳ,

Τρέφων, ποτίζων, πρὸς τε θεσπεσίαις χέων

Χρυσῶ τε καργύρειο, καὶ γὰρ ἀφθονα

Παρίῳ, κεχρημύοισι μὲν, ὅπως τενδεῖς

Καλοῖς ἐμπλήσωσι, τοῖς κεκτημύοις,

Γὰρ ἀφθονεστέροις χρησάν), ἰδ' αὖ

Αὐτοῖς κατὰ χρησάν), ἢ περὶ τοῦ φίλον.

Πλῆστο γὰρ, ὅς κ' ἔστιν ἐν πρῶτῳ κυρεῖ

Ἄλλοις παρ' ἀνδρόποισιν, αὐτὰς ὡς κόνις,

Σκιαῖ τ' ὄντο πέτ', ἐδὲ γὰρ ποτε

Τὰ δ' ἐδὲ βαυὸν ἀγάσαστο κῆρ ὑδρόκοπον.

Τῶν δ' ὠφελειῶν εἶνεκ' ὁ κρατὶ πόλε
 Ὀρνιδ' ἀπώζας τφρέων λήισσα,
 Φορῶς ἔτοιμον, καὶ κλοπῶν ὑπρέτιν,
 Ἐμῶν ἀνάγκων σύμβολον ἔλυμπόν δ' ἄρξ,
 Ἀκχεῖτοιο νέκταρ θ' ἐργάτην σφλῶ
 Μέλιασαν, ἄκροισιν ἰώτοις ἐμπήζας πόλε,
 Πάντας δ' ὀρεῶσι σῆμα χερὸς ὑψίνα,
 Μηδῶν τ' ἀχρεάντων ἐμμεδρῶν μάλ' ἀειφραδῆς.

Αὐτὴ ἣ ναῖεσ' ἐδράνοις ὀλυμπίοις,
 Καλοῖς ἐπ' ὀλβίοισι πάντ' ὀδαιμονεῖς,
 Γελῶσα Γαῖης τερπνὰ, τάπερ θοᾶς αἶτε
 Νεὸς κατέκλυσε λαῖφθ' ἐμπνέων βαρὶς
 Οἴδμασιν ἔρθ', σῶδικθ' φίλης τύχης,
 Ἀλλοισιν ἀφθόγηθ', αὐτὰρ ἥδυμον
 Μέλιασ' ἐμοὶ μέλημα, καὶ κληδὼν πόνων.

Ὅπως ἣ δ' ἐξάγτ' ὁ θανὼν τὰ νῦν φίλθ'
 Δράζας παθὼν τ' ὅδ', αἵταμοιβῶν ἀφθονον,
 Κόλποισιν ἐμπέπηγε σοῖς μεσητάτοις
 Λύρη γεγῶτα χρυσῇ χορδῶν δέμα,
 Πάμφωνθ', ἐντελής τε, καὶ μεσῶν ἔρος.
 Καὶ γὰρ βιοῖς, θανῶν τε σῆς μεληδόνθ'
 ΠΕΤΑΟΥΙΟΣ, πέδω τε κ' ἐλύμπω κυρῶν,
 Ἐπαυθάνει, ἴν' ἀβλαβής τε καὶ ῥόθ'
 Ὄφρ' ἀσέρεν αἵλαισιν ἐρανοῖς φλέγῃ.

Ὅπως ἣ γνώση καὶ σαφέστερον τάδε,
 Ἐπισκόποις ἀθρήσον, οἷς ἔργον τόσον,
 Κῆδθ' τε ῥῖον μέμβλε, ὡς νύχθ' ὅλλω
 Ἡμῶν τ' αὐπνοῖς ὀμμεσιν ἴσαν πικροῖ,
 Φερεουῶτες, ὅφρα μή τις ἐξφραίῃ δόλω

Λάτρε' εἰσιεσὼν καλοῖσι πημονὴν πόρην.
 Καὶ γὰρ Δράκων βοῖζοντα ὠδραθήων μάχην
 Σύνειμα τ' ἐνδοῖς ἐκ γήυνθ'· περὶ τοῖς Τροῖα
 Αἶρε' ἡρόωνον ἐρεθὺν, ἐς θ' Ἡρακλέους
 Ἰγνῶ τήθησι λαὸν, ἐμφρατῖταιν βίβιν,
 Μήπως πὶ δὴλημ' ἐλθὼν ἀέλπιστον λάτρη,
 Αὐτὸς δ' ἔλασεν, ἢ πλέον μηδὲν μέλει
 Μήλων τε χρυσῶν, Ζηνὸς, ἢ ψυχῆς πέρι,
 Μέρθ' δ' ἐπ' ἄλλο γουῶα περὶ λίνας πῆδ' αἶ
 Αἶρε' περὶς ὑψῶ πῆχυν Ἀλκείδης, κρατῆρ'
 Ρόπαλον ἀγὰς δεξιᾶ, λαοὺν δὲ περὶς
 Μελίαντα ἰχθ', συμμαχῶν ὅσον ἀνέθ',
 Χαῖρ' δ' ἐπ' ἄλλο Κύκνῳ ἐκυκλῶν μέρθ'.

Ωιδίης δ' ἀκέρως ὡς μελίθεοι πέλει;
 Ὡς εἰσπασιν ἡδύς, ἐστὶ δ' αὖ μέλιθ'
 Κλένῃς Μελίαντος καὶ Λύρης σιωπῆς
 Αἶνεις ἀείδον, ὡς ἔοικ', ἀδελφόνως.
 Οὐρῇ δ' ἐπαρκῆ περὶ γέρον Γαλαξίας,
 Ὅφιν κραυγῶντ' ἐς ἡρόωνον ἐκρέων,
 Ἀντιπὸν ἀδελφὸν περὶς ἡρόων Ἡρακλέους,
 Ὡς ὅτ' ὡς ὅτ' ὡς Μελίαντα σὺ καλὴ Λύρα
 Μέση κυκλαῖ' ἅπαντο δὲν ἐπεπεμμένη,
 Φρεσὶς αὐπνοῖς, καὶ σέρροις ὀπιστάταις,
 Ἰν' ἐς χρόνους ἅπαντας ἀσκηθῆς, βροτοῖς
 Πάντας ἐν σῆμ' ὀπιδήξιον, καλὰ
 Φῶνον τε, σημαῖνον τε, ὥς ἴεις νέαν
 Κλυτμῶν ἀπαλλάξασα πικρῶν γήρυς.

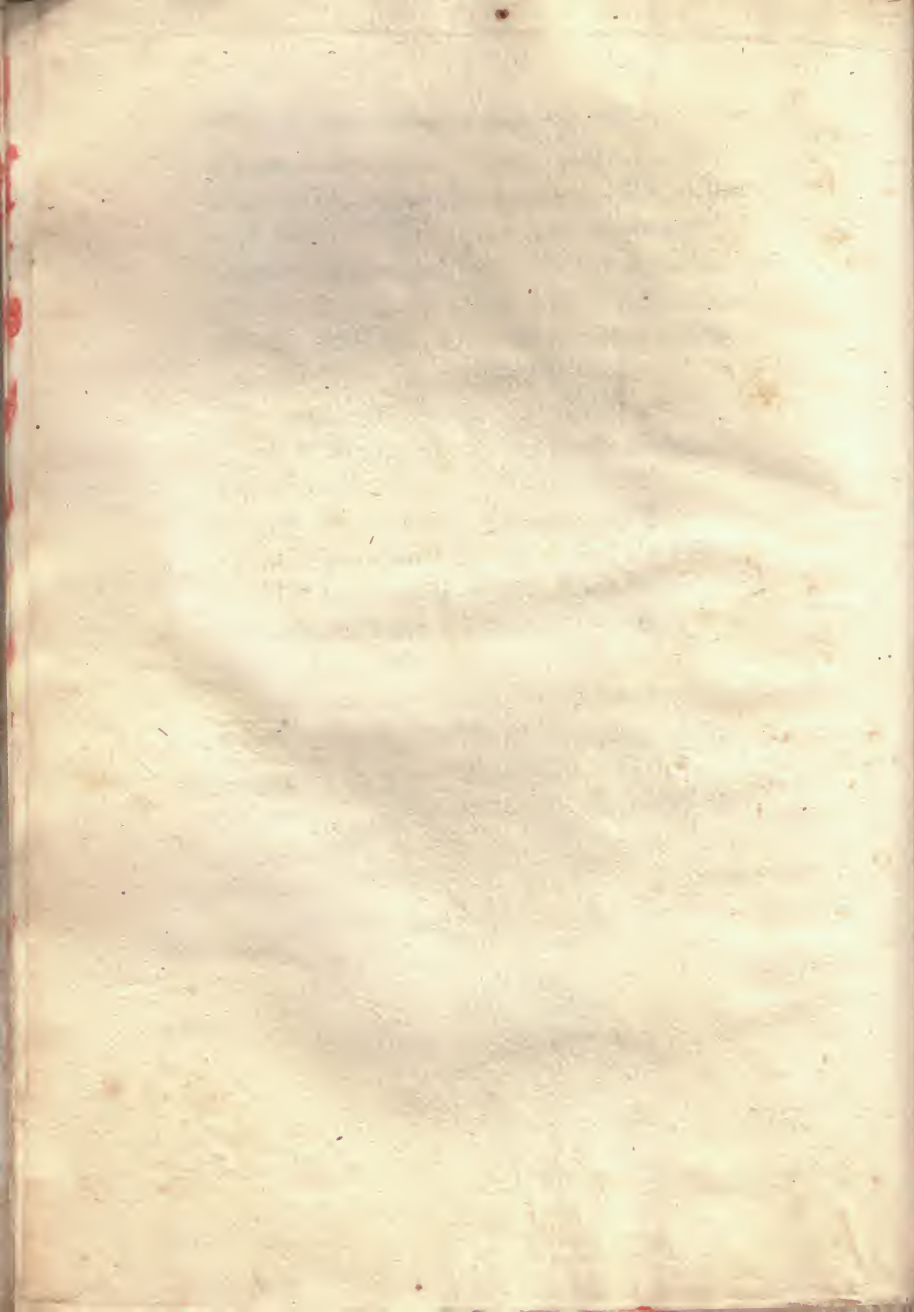
Ἡ' ὑχὶ πόθ' ἑλθὰς ἐμπαρτέσσα μηχανῶν
 Ἀκέρως, ἀώτοις, καὶ πανίστορον λόγους,

Ο'τ' ἀφ' Κόνων ἔβλεψε βοσρύνχῃ πλόκον
 Ἀ'στροις σιωμιλουῦτ', εἰσὸν ἔλθῃ ἡμέρας
 Ποιδφνὸν ὄμμα, μελάμπεπλον σκεδῶν κνέφας.
 Νυῦ πάντῃ δ' ὅτ' ἄριστα φῶσ' ὀδαιμοναῖ
 Μασῶν ἀπείνοις, τεχνέων τ' ἄλλων φεάδης
 Τέλεσι, δώροισι τ' ἀπλείτοις ΒΑΡΒΗΡΙΝΩΝ,
 Οἷς ὅζυ βλέμμα, νῆς τ' ἀπέρατ' ὀφθόνε,
 Ἐν ἀνδρῶν λάσπιν ἀμφαδὸν κύτφ
 Νέαν Μέλιασαι, ὡς ἔφην, εἰλεμύλιν,
 Ἐ'χουσαν αἰχὰς χηῆμα δεκαχόρδ' Ἀύρας,
 Βορράν περὶς ἰδυώεα δ' ὀδερμον πτόλον,
 Φύλαξι περσμέλεα ἀρρήκτοις μύθῳ.
 Ω' κῦδ' ὅ, ὡς ἤμνημα, λαμπερὸν ὡφάτῳ
 ΒΑΡΒΗΡΙΝΟΙΣΙΝ ἡρώοις ἐμοῖς δοδέν,
 Οἷς πρὸς ἡδὲ ἤμιθ' ΠΕΤΑΟΥΤΙΟΣ
 Κεῖτ' αἰχάλασι, θησαυρίσμασιν πολὺς.

Ἀ'ρ' εἶδες, ἄρ' ἠκαστας ἀζιώτερον
 Οὐπω βροπῶται κῦδ' ὅ, ἢ ἀμυβλὸν πόνων;
 Ο'ρμησον ἰδυὺς καὶ περὶ δρόμῳ πόνων;
 Ζῆσον βίοντ' ἀνδρεσσιν ὡς ἀγαθοῖς ὀρέφῃ,
 Θέμις δ' ὀείζῃ, δεσμέτ' ἀνδρόπων λέγῃ,
 Ο'πως κεράτῃ ἐν λόχοις, κ' ἔρροις φανείς,
 Ἰ'σῳ κἀρώων ἀμφιβληθῆση σέφῃ.

05/50 .

OP

. 02170 .

